

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. A. Tractatus De Privilegiis Ecclesiae

Zanchi, Lelio

Veronae, M. D. LXXXVI.

Centesimum Secundum Priuilegium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61627)

Centesimum Secundum Privilegium.

- E**CCLESIA gaudet privilegio. † Cum actor fundauerit intentionem suam, quidam malitiose, vt negotium iu longnm protraheretur, exceptiones peremptorias opponebant, Papa volens istorū malitię obuiare, præsertim cum de beneficijs Ecclesiasticis litigabatur, statuit vt postquam aliquis intentionem suam probauerit, si altera legitimam exceptionem opponat, quam nolit, aut non possit incontinenti probare, si defecerit in probando condemnatur alteri parti in expēsis, propter hoc, factis ab eo, tempore, quo recepit inducias ad exceptionem probandam, & si soluendo non fuerit alias ad arbitrium iudicis puniatur. Vt hoc saltem terrore motus iu grauamen alterius falsas exceptiones opponere non præsumat, quia frequenter ad impediendum, vel differendum processum huiusmodi exceptionis per excogitam malitiam opponuntur, cap. finem litibus de dol. & con-
- 2 tum. ratio istius cap. fuit. † Quia propter malitiam fiebant exceptiones ad impediendum, & differendum processum. Ideo Papa iussit vt puniatur cum malitijs hominum non sit indulgendum, l. in fundo la 2. & ibi Bart. ff. de rei. uendi. Vnde
 - 3 hic considerandum est. † Quòd iudicis officium est imponere finem litibus, ne litigantes laboribus, & expensis vexentur gl. in cap. licet de probat. Sed ad hoc vt dispositio prædicti c.
 - 4 finem litibus locum habeat. † Duo requiruntur vt fundata intentio actoris obiiciatur exceptio, & quòd ad ipsam probandam non se obtulit incontinenti, sed voluit inducias habere, altero ex istis deficiente, vt quia excipit non fundata intentione actoris, vel statim assumpsit onus probandi, cessat pēna huius decreti, & sufficere debet actori pronisio iuris communis, vt condemnatur in expensis. † Exceptio tamen peremptoria potest probari etiam postquam actor fundauit intentionem suam, & sic post attestarionum publicationem super principali, aliter publicatione non facta, non posset constare, an actor fundauerit intentionem suam, cap. Fraternalitatis & cap. de testibus de test. & attest. l. per hanc C. de temp.
 - 6 appel. † Sunt tamen aliqui casus in quibus excusatur, à condemna-

demnacione expensarum, vt quando probabilis ignorantia, seu causa litigandi aliter probata fuisset, quam per iuramentum, tunc excusat a condemnatione expensarum, ex quo excluditur præsumptio calumnie, & temeritatis, exemplum
7 patet in illo. † Qui instrumentum debiti, cui satisfactum erat inuenit in arca paterna, tamen ipse ignorabat cum alteri successit, præsumitur iustam causam ignorantie habere, vt in regula. is qui in ius de reg. iur. lib. 6. Vel quando est tam honesta persona, & religiosa, quod non esset verisimile, quod iniuste peteret, cap. 2. nou. ope. nunt. de iusta causa litigandi tex. & Bar. in l. qui in solidum s. etiam. ff. de leg. 2. In dictis casibus vel similibus de instantia litigantium tex. & Bar. in l. qui in solidum s. etiam. ff. de leg. 2. fit igitur. † Absolutio expensarum, & quare fiat absolutio in sententia explicandum, allegandum que est, in Auth. de Iud. s. oportet. Abb. in cap. examinata de Iud. Sed dubitari potest, si pars habuit in certa parte iudicij iustam causam litigandi, & in reliqua non, Exemplum in eo qui ante fuerat conuentus virtute instrumenti paterni publicatis attestacionibus, vidit satisfactum debitum, sed nihilominus expectauit sententiam Bar. in l. 1. s. queri potest. ad Turpil. Ibi dicitur quod aut licitum resistere quandoque, vt est videre in omnibus ciuilibus, & an condemnatur in expensis ab eo tempore, quo fuit in euidenti calumnia, seu temeritate l. si quis inficiatus. ff. de posi. Aut non erat licitum desistere sine abolitione. ff. ad Turpil. per tot & 2. q. 3. cap. si quem s. notandum. † Et tunc euitat condemnationem in totum, si impetrauit abolitionem, siue eam obtinuerit, siue non, quia non deprehenditur hoc casu in aliqua calumnia vel temeritate.
10 † Sed an qui habet communem opinionem pro se videatur habuisse iustam causam litigandi, Doc. in clem. ne Romani de elect. † quod sic ex quo infertur iudicem posse sententiam ferre contra communem opinionem, vt not. Io. And. in cap. 1. de const. & vt not. Abb. in cap. vt debitus de appell. † Sunt, & alij casus reservati arbitrio iudicis, quos not. Spec. de offic. Iud. s. pen. ad fin. Ex istis habetur, vt qui fundata intentione actoris exceptionem peremptoriam obijcit, quam non probat in continenti. † Sed accipit inducias, si defecerit in probando, condemnatur in continenti, diffinitiuam non expectata, in expensis, ac soluere cogitur, quod si non potest, punietur in corpus secundum arbitrium iudicis.

S Y M M A R I U M.

- 1 Mittitur in possessionem causa rei seruanda.
- 2 Contumax incurrit in plures penas propter inobedientiam militari potest.
Patitur missionem in possessionem ex primo decreto.
- 3 Voluntas non sufficit, ubi de necessitate requiritur factum.
- 4 Decretum primum quid sit.
- 5 Decretum secundum quid sit.
- 6 Contumacis pena est missio in possessionem.
- 7 Religiosi etiam possunt poni in possessionem rerum petitarum ob contumaciam partis aduersae.
- 8 Missus in possessionem ex decreto secundo lucratur fructus.
Praescribit.
- 9 Impediens missionem possessionis manu militari potest compefci.
- 10 Pratica mittendi in possessionem, ut iudex dicat constituo, & deceruo talem actorem ob contumaciam sui aduersarij.
- 11 Decretum primum, & secundum, an dicatur sententia diffiniua, vel interlocutoria.
- 12 Iudex potest reuocare interlocutoriam sententiam.
- 13 Decretum idem est, quod iussus.

Centesimum Tertium Privilegium.

ECCLÉSIA gaudet privilegio, quod cum esset quaestio, de Ecclesia, de lamento inter certum Priorem, & fratres, & quendam prepositum, causa fuit remissa quibusdam Iudicibus ad requisitionem dictorum Prioris, & fratrum, qui ex contumacia prepositi fuerunt, & missi in possessionem dictae Ecclesiae, causa rei seruandae, nec infra annum prepositus possessionem non recuperauerit, elapso anno partes ipse ad Papam accesserunt, qui in longa serie audiuit, & stante utriusque partis confessione, quod licet dicti Prior, & fratres ad possessionem causa rei seruandae fuerint inducti, & Propositus infra annum non praestitit cautionem de iuri stando, & si voluntatem habuit, & ipsi eam parati fuerant recipere, adiudicauit
Papa